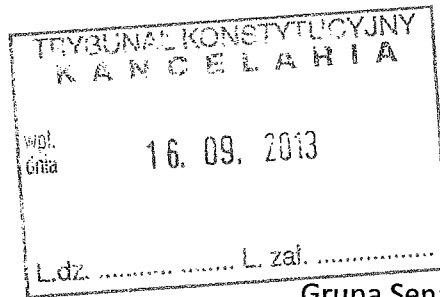

Sopot, 21 Sierpnia 2013 roku

Trybunał Konstytucyjny
Al. J. Ch. Szucha 12 A
00-918 Warszawa

Wnioskodawca:

Grupa Senatorów reprezentowana przez:
Senatora Prof. dra hab. Henryka Ciocha

reprezentowana przez:

advokat Joannę Mędrzecką z Kancelarii Adwokackiej JM
advokat Joanna Mędrzecka, Piotr Wachowiak, Jacek Skoczek Sp. k.

Sygn. akt: Twn 3/13

PISMO WNIOSKODAWCÓW

W imieniu Wnioskodawców, jako ustanowiony w sprawie ich pełnomocnik, w wykonaniu zarządzenia Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 lipca 2013 roku, wskazuję iż:

1. a) przepis art. 1 pkt. 4 ustawy z 19 kwietnia 2013 roku o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw w zakresie w jakim w ustawie z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych wprowadza przepis art. 9a ust. 4 jest niezgodne z art. 64 Konstytucji RP albowiem wprowadzona w tym przepisie kompetencja Komisji Nadzoru Finansowego do nakazania kasie rozwiązania lub zmiany umowy o powierzenie innemu przedsiębiorcy pośrednictwa w zawieraniu i zmianie umów o usługi finansowe zakłada niestabilność współpracy pomiędzy przedsiębiorcą, który podejmuje się pośrednictwa na rzecz kasy i kasą. Ta niestabilność bezpośrednio przekłada się na naruszenie przysługującego kasie prawa własności poprzez to, że kasa narażona jest na utratę korzyści wynikających dla niej z zawartej umowy agencyjnej (w razie nakazania jej rozwiązania lub zmiany przez Komisję Nadzoru Finansowego). Rozwiązanie zawarte w zaskarżonym przepisie może więc bezpośrednio pozbawić kasę należnego jej świadczenia wynikającego z umowy cywilnoprawnej. Ponadto w takiej sytuacji kasa może być narażona na obowiązek zapłaty kar umownych lub innego rodzaju odszkodowań należnych przedsiębiorcy podejmującemu się pośrednictwa w związku z przedterminowym rozwiązaniem lub jednostronną zmianą umowy. Pośrednio zaś, istnienie zagrożenia wydania przez Komisję

Nadzoru Finansowego takiej decyzji wobec kasy może stanowić czynnik zniechęcający do podejmowania współpracy z kasami oraz stawiania wyższych wymagań finansowych rekompensujących niepewność co do trwałości umownego stosunku zobowiązaniowego.

b) Przepis art. 1 pkt 15 ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim w ustawie z dnia 5 listopada 2005 r. dodaje przepis art. 38 ust. 4 jest niezgodny z art. 32 ust. 2 Konstytucji RP albowiem przepis ten stanowi wyraz nieuzasadnionej dyskryminacji Kasy Krajowej względem innych podmiotów, znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej (banków i banków zrzeszających banki spółdzielcze, które także inwestują środki przechowywanych rezerw), a które nie podlegają podobnym ograniczeniom w zakresie inwestowania środków gromadzonych rezerw. Ustawodawca w projekcie ustawy nie przedstawił uzasadnienia wprowadzanych, dyskryminujących dla Kasy Krajowej, ograniczeń swobody inwestowania przez nią środków, pomimo, że ograniczenia te istotnie pogarszają możliwości uzyskiwania przez Kasę Krajową dochodów z inwestowania tych środków. Biorąc pod uwagę rozmiar rezerwy płynnej wszystkich spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, dochody z inwestowania tych środków mają istotne znaczenie z punktu widzenia możliwości finansowania ustawowych zadań Kasy Krajowej, a przede wszystkim możliwości oferowania przez nią wsparcia stabilizacyjnego spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym. W ten sposób zaskarżony przepis przyczynia się do dyskryminacji spółdzielczych kas i Kasy Krajowej wobec innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytu.

c) Przepis art. 1 pkt 39 lit e ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. dodaje przepis art. 73 ust. 8 jest niezgodny z art. 64 Konstytucji RP, ponieważ poprzez zniesienie ustawowego ograniczenia wysokości wynagrodzenia zarządcy komisarycznego, ustanawianego w kasie oraz konieczności opiniowania tego wynagrodzenia przez Kasę Krajową tworzy się możliwość określenia przez Komisję Nadzoru Finansowego wynagrodzenia zarządcy na takim poziomie, który będzie stanowił nadmierne obciążenie dla majątku kasy, w której ustanowiono zarządcę. Czas trwania funkcji zarządcy komisarycznego może być znaczny, brak ograniczenia wysokości wynagrodzenia zarządcy oznacza możliwość określenia przez Komisję Nadzoru Finansowego dowolnej wysokości tego wynagrodzenia, które pokrywane jest w całości z majątku kasy (który może być także zasilany pomocą z funduszu stabilizacyjnego Kasy Krajowej), powoduje możliwość dowolnego nakładania na kasę ciężarów finansowych prowadzących do

pomniejszania jej majątku. Okoliczność, że organ nadzoru może bezpośrednio nakładać na kasę obowiązek majątkowy o charakterze cywilnoprawnym w postaci wynagrodzenia zarządcy, a przy tym obowiązek o nielimitowanej ustawowo wysokości narusza zasadę ochrony własności, wynikającą z art. 64 Konstytucji RP.

d) Przepis art. 8 ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest niezgodny z art. 32 ust. 2 Konstytucji RP, albowiem nakłada on na kasy obowiązek dostosowania zawartych pod rządami ustawy dawnej umów outsourcingowych do przepisów ustawy nowej. Zaskarżony przepis jest wyrazem nieuzasadnionej dyskryminacji kas względem innych podmiotów, znajdujących się w podobnej sytuacji, to jest banków, które objęte są ustawową reglamentacją outsourcingu. W projekcie ustawy nie przedstawiono uzasadnienia dla wprowadzenia takiego dyskryminującego kasy rozwiązania, wydaje się ono zbędne wobec szerokiego zakresu uprawnień nadzoru publicznego nad kasami, który jest całkowicie wystarczający dla zapewnienia zgodnego z prawem i bezpiecznego działania kas.

2. Prawidłowy zakres zaskarżenia w punkcie p wniosku powinien brzmieć:

„przepis art. 1 pkt 42 ustawy z 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw w zakresie w jakim w ustawie z 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych wprowadza przepis art. 74c, w zakresie w jakim przepisy art. 74c przewidują możliwość przejęcia kasy przez bank krajowy oraz możliwość przejęcia wybranych praw majątkowych kasy lub wybranych zobowiązań kasy przez bank krajowy (ust. 3,4,5,6,9,10,11, 12, 13, 14) jest niezgodny z art. 2, z art. 7, z art. 21, z art. 32, z art. 64, z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz w zakresie w jakim przejęcie wybranych praw majątkowych lub zobowiązań kasy nie wymaga zgody dłużników, wierzycieli oraz członków kasy (ust. 12) jest niezgodny z art. 2, z art. 7, z art. 20, z art. 32, z art. 64, z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3, a także w zakresie w jakim w przypadku przejęcia kasy lub przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przez bank spółdzielczy przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających stosuje się odpowiednio (ust. 13), jest niezgodny z art. 2 i 32 Konstytucji RP.”

3. W załączeniu przedkładam opinie Biura Analiz Sejmowych i Biura Analiz Senatu, o których mowa na str. 7 uzasadnienia wniosku.

SENATOR RP

Prof. Henryk Cioch

